

Syn og halvfemsfindstøvende Møde.

Lørdagen den 10de Juni Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af første Behandling af Forslag til Lov om forskellige Sernbaneanlæg i Fyn og Sylland.

Rump: Af forskellige ærede Talere blev der igaar anstillet Betragtninger over det sene Tidspunkt, paa hvilket dette Lovforslag var kommet her ind i Thinget, og Konklusionen af disse Betragtninger var, at man maatte vise stor Resignation, at man til Trods for, at man havde visse Indvendinger at gøre mod Lovforslaget og nærede Dissen om, at det maatte blive forandret i en eller anden Retning, burde tage Lovforslaget uforandret paa Grund af det sene Tidspunkt og vedtage det i Løbet af saa Dage, thi hvis man gjorde Forandringer deri, var man udsat for at se hele Sagen standset. Det kan nu være overmaade godt at vise Resignation, det kan i mange Henseender være en hensigtsmæssig og gavnlig Øvelse, men man skal gjøre Alt med Maade, og det mener jeg gjælder særlig paa Lovgivningens Omraade; thi det dreier sig her dog ikke om at resignere, men om at sørge for at faae de bedst mulige Love. Hvis Landstinget stadig skulde vise denne Resignation, vilde det let kunne føre til, at der andetsteds udbredte sig den Forestilling, at, naar Lovene blot sent kom ind i Landstinget, saa havde de saameget bedre Udsigt til at gaa uforandrede gennem Thinget, og det vilde let føre til en dertil svarende Pragis i Landstinget, hvis ydre Kjendemerke da vilde være, at ærede Medlemmer angaaende Lovforslagene holdt Taler i hvilke de fremsatte deres Indvendinger, anstillede Betragtninger over, hvor mangelfuld Loven var, antydede de Forandringer, de kunde ønske, sagde, at de havde ondt ved at tage mod Loven, men saa istedetfor at udbrage den naturlige Konklusion af disse Betragtninger, at lade Loven gaa i Udvalg, for at se den der yderligere drøftet og mulig forandret, uddrog den Slutning, at man paa Grund af det sene Tidspunkt skulde vedtage Loven uforandret. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, om Resignationen skulde drives saa vidt, og gjælder det i Almindelighed, at det kan være vanstelig at vise denne Resignation, gjælder det for Vedkommende særlig ved det her foreliggende Lovforslag. Dette dreier sig om store finantzielle Spørgsmaal og om Vedtagelsen af et Lovforslag, som har det til Hensigt, at befordre Samferdselen

mellem de forskellige Landsdele og ophjælpe vore naturlige Hjælpelidder, og derfor maa det være Udgaven at søge at skaffe saa god en Lov som muligt. Nu har Lovforlaget ligget for i det andet Thing i meget lang Tid, der har været nedfat Udvalg, hvor de forskellige Anskuelser ere komne frem, dette Udvalg har udarbejdet en hel Mængde Forandringsforslag, som ere blevene drøftede i det andet Thing, og under hele denne Behandling have de nye Medlemmer i det andet Thing haft rigelig Leilighed til at gjøre sig bekendte med hele Loven og samle de fornødne Materialier, for hvorefter at danne sig en begrundet Mening om den. Men anderledes stiller det sig i dette Thing; naar det er givet, at Lovforlaget skal vedtages uforandret, naar det ikke skal i Udvalg, men man skal vedtage den i Løbet af saa Dage, er det overmaade vanskeligt for de nye Medlemmer at danne sig en begrundet Mening om Lovforlaget er heldigt eller ikke. Jeg antager, at det maa gaa de Herrer, som ikke tidligere have været her i Thinget, paa samme Maade, som det gaar mig. Selve den Omstændighed, at det anses som givet, at Lovforlaget skal vedtages uforandret, fører til, at de Medlemmer, som have Indvendinger at gjøre mod Loven, og som ellers kunde ønske Forandringer deri, ikke nærmere udtale deres Anskuelser, og heraf følger atter, at man ikke faar nogen grundig Motivering af Lovforlaget, som det foreligger. Man har nok en Forestilling om, at Thybanen er den egentlige Tap, om hvilken de andre Baner dreie sig; man hører Betragtninger over, at det er Stude, at Alsens-Kommunikationen ikke er kommen med, eller man beklager, at Gylngørebanelen ikke er medtagen, men man faar ikke nogen nærmere Begrundelse heraf; man faar egentlig ikke at vide, hvorfor netop Thybanen skal være den Tap, hvorom de andre Baner dreie sig, man faar ikke at vide, hvorfor Alsensbanen og Gylngørebanelen ikke kunne komme med. Jeg for mit Vedkommende kan ikke faae fat herpaa, kan ikke se, hvad der kan være til Hinder for at tage disse Baner med. Loven er bestemt til at udføres i et Tidrum af 3 Aar, men jeg kan ikke se, hvad der hindrer at tage disse Baner med og saa udstrække Lovens Udførelse til et Tidrum af 4 Aar. Det ærede sagskyndige Medlem fra Søfens (Søfens) ligesom et andet æret Medlem udtalte den Forventning, at disse Baner senere vilde komme, men det førstnævnte ærede Medlem berørte, at Alsensbanen har været paa Tapetet i 22 Aar, og at der ikke har været noget Forslag om Sernbaneanlæg, uden at Alsensbanen har været derpaa. Det kan være meget godt med et saadant Haab, men det kan meget let vise sig at være forfængeligt. Er der gaaet 22 Aar hen, i hvilke Banen stadig har været taget med og stadig er bleven skudt ud, kan der ligesaa godt gaa andre 22 Aar hen, uden at den kommer til Udførelse. Det er ikke min Mening ved disse Betragtninger at ville gjøre nogen-